

חמ"ט 278

תשמ"ט

בחד"ב, במדבר

שנת ה'תשס"ט לשיאת כ"ב אמו"ר מלך המשיה

מענין חי

רעיונות ושיחות קלדים ולנוגד

מעובד על פי שיחותיו הקודשות
של

**כ"ק אדמו"ר מלך המשיה שיל"ו
מלינובאוויטש**

י"ל

לאברון

הרבנית הצדקנית חיל פושקא

ע"ה ז"ל

מוגש על ידי
מכון לוי יצחק
כפר חב"ד ב'

ה' באצון של דבקות עד כדי פסירות גפש היא דרצה נעלית לגמרי מעלי המבלות, וליא שייך פאן קלל מנין ומדדתי.

רב בני ישראל עובדים את ה' בקיום מצוות ומעשים טובים, עבודתם מודדה ולכן גם מנינם טבעי, לפי השקלים. שבת לוי מיוחד בכך שהקב"ל מיתר השבטים כדי לשרת את ה' ולהורות ולהדריך את העם. בני לוי טובבים פערי בני ישראל, שם הם מקבלים תרומות והם אלו שמקלפים תורה את כל העם. בומנים מוקדים נמצאים הלויים בבית המקדש ועובדים בו. כך מנינם של בני שבת לוי הוא מיוחד ונפרד, "על פי ה'". אף לפני לוי מקבילים מאחריהם הם בקל"את קשורים עמהם, הם אלו המקלפים אותם תורה. הם נמנים, אף במנין מיוחד.

מעל כל ישראל נמצא הסתם הגדול. הוא מצוה "מן המקדש לא יצא". הסתם הגדול נמצא בקבקות תמידית לה' שלפעלה מקל גדר של קודרה ומספר. לכן הסתם הגדול אינו נמנה קלל, דרמנו נעלית מעל לכל מנין.

(מעובד על-פי לקוטי שיחות חלק כג עמ' 6-8)

דעת אדמו"ר מלך המשיה לעולם ועד

**תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד
לתקופה זו**

כ"ק אדמו"ר מלך המשיה נ"ע קובע את מושבו בעיר (לנוגנד) פטרבורג, בשנת תרפ"ד.

כ"ג אייר:

ליבות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיה

כתובתו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

ליובנוב מנין לוי יצחק ת"ה, 26 - כפר חב"ד ב' 72915

Mechon LEVI YITZCHOK P.O.B. 26, Kfar Chabad B. 72915 - ISRAEL

דפי מנין שתי - בארצות הברית 45 שקל בחו"ל 535

מתקמץ. אנו רואים שהתקמץ עצמו, שבתחילה הפריע לעבודת ה', תפוך לחיות
מצויה.

תוהו המתהווה של הפיכת החשך לאור. פניו השבתת החיות ה'רעות, שאינן
מוזיקות כלל.

☺ ☺ ☺

כל הגלגלים שלעתיד לבוא תלויים בהנהגתנו ובעבודתנו עצמי, פשוט
מתנהגים לגאלה. בימות הפשיט החיות לא מוזיקות, אין לבחור מנו, אלא
הן מצריאות חובכות שמשפיעת לעבודת ה'. כבר עתה אל לנו לברוח מן העולם,
אלא לעבד את ה' מתוכנו; פך נכין את העולם, ונתפך מקום גומת ורחוק
מאלוקות לדיקה לה, ותקבור. נתפך את החשך לאור.

על ידי עבודתנו זו נקנה לקיום העוה המופיע בפ'שתנו: "השפתי תהי
רעה מן הארץ" בקרוב ממשו

(מעובד על-פי כלוטי שייחמת חלק 4 עמ' 195-197)

במדבר

בהמשך למנו בני ישראל מצוה התורה: "אך את נשח לוי לא תפקד,
ואת ראשים לא תשא בתוך בני ישראל". רש"י מפרש צווי זה פשתי דרכים.
האמת – שבט לוי לא נמנה עם שאר שבטי ישראל למנו נפרד, מזהר
לו. והפרושי השני – שבט לוי לא נמנה כלל.

מצאנו אפוא שלוש אפנים של מנו: (א) מנו בני ישראל; (ב) מנו שבט
לוי; (ג) "לא תפקד".

שליש אפני המנו רומזים לשלוש דגות בעבודת ה': (א) יש המצוות,
שחן תר"ג במספר. המצוות הן דבר שקשה למנו ומדודה. (ב) דרך נוספת
בעבודת ה' היא לפחד מתורה. מתורה "ארפה מארץ מדה ורחבה מני יום".
מתורה בעצמת מכל מדידה והגבלה, אך אף-על-פי-כן יש לתורה קשר
למנו, המצוות שיש להן מספר מדיק מקורן מתורה עצמה. (ג) אולם עבודת

בחינת

על הפסוק: "והשפתי תהי רעה מן הארץ", מביא המדרש מתקת בין רבי
יהודה לרבי שמעון. רבי יהודה אומר: מעברך מן העולם – לא יהיו כלל
חיות רעות, "רבי שמעון אומר: משיבתו שלא יזיקו" – החיות הרעות לא
תעלבנה מן העולם, אלא הן לא תהיינה מוזיקות. והתקנה היא פרפי שמעון.
כאשר אין חיות רעות, אין מי שמשפיע ומזיק. ונדאי שותו מצב טוב
אולם היתרון גדול תרבה יותר כאשר החיות הרעות עצמן תופכות למציאות
חובכות, קשם שמעלת האור מרעשת תרבה יותר כאשר מניע לאחור
החשכה. חיות רעות שפוסקות מלהזיק הן פניו החשך שתפך לאור.

☺ ☺ ☺

דבר תרבה פעמים שכל פרשה בתורה יש לה קשר למנו בו קוראים
אותה. הן הוא לגבי הפסוק "השפתי תהי רעה מן הארץ" שקוראים אותו
ב(סוף) ימי ספירת העמר – קרוב להג השבעות, בודאי יש לו קשר להג
השבעות.

נתן להסביר זאת לפי הדוע שבסג תפסת יש אסור של חמץ, וקנה
השבעות, לא רק שתמוז חמץ אלא יש גם מצוה בתקרבת "שתי תלחם"
בבית המקדש שחן יהיו עשויות מתמץ, כפאמר: "תמץ תאפינה".

המשג השבתה מופיע בתורה גם לגבי אסור חמץ בפסח. "תשפירח
שאר מקחחכם". תמץ, שתופח, רומז להתנשאות ולגאווה, והוא שיש כל
רע. בפסח, כאשר יוצאים ממצרים, חובה ללחך מן החמץ, "פל יראה וכל
ימצא". אולם לאחר העבודה תרבה של כל ימי ספירת העמר, לאחר
התעלות וברור מדות הנפש, כאשר מניעים להג השבעות אין אסור של
חמץ. תמץ כפר אינו מופיע לעבודת ה'.

בגם השבעות מקורבים את שתי תלחם. קרפן זה תיב להתאפות דוקא